

**Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου - 630 Πατέρων
15 Ιουλίου 2007**

«Υμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀδελφοί μου, μᾶς τοποθετεῖ ἐνώπιον ἐνὸς προβλήματος πού δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐν πράξει χριστιανικὴ ζωὴ. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ σήμερα τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα φωτοφόρους πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ ὅποιοι στὸ εὐαίσθητο αὐτὸ θέμα τῆς χριστιανικῆς πράξεως ὑπῆρξαν ἀπολύτως συνεπεῖς πρὸς τὴ θεωρητικὴ πίστη τους. Οἱ γνωστοὶ ἀπὸ τὴν ἱστορία ἀγῶνες τους γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ζωὴ καὶ πολιτεία τους τοὺς κατέστησαν φῶς τοῦ κόσμου, πρὸς τὸ ὁποῖο στρέφονται ὅλοι οἱ χριστιανοί. Γι' αὐτὸ τὸ φῶς ὁμιλεῖ σήμερα ὁ Κύριος. Ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ χριστιανοὶ μποροῦν νὰ λάμπουν ὡς δυνατὰ φῶτα, ἐφ' ὅσον ἡ καθημερινὴ ζωὴ τους, οἱ πράξεις καὶ τὰ ἔργα τους εἶναι συνεπῆ πρὸς τὴν χριστιανικὴ πίστη. Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἀναγκαία καὶ εὐλογημένη συνέπεια τῆς ζωντανῆς πίστεως τοῦ χριστιανοῦ. Εἶναι δὲ τόσο σημαντικὸς παράγων στὴ ζωὴ μας, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ δόξα τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ κυρίως, ἀφοῦ ὅταν «ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα θὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Οἱ χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ στραγγαλίσουν κάθε διάθεση ὑποκρισίας. Ἡ ἀσυνέπεια μεταξὺ ἔργων καὶ λόγων, βίου καὶ πίστεως γίνεται ἀφορμὴ νὰ βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Οἱ ἐχθροὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς πίστεώς μας, ἀρκεῖ νὰ δοῦν κάποιον ἀπὸ μᾶς νὰ ἐπιτελεῖ ἄνομα ἔργα. Ὁ Χριστιανικὸς βίος ἔχει ἀπαιτήσεις ἀδελφοί μου. Δὲν εἶναι λόγος κενός, ἀλλὰ μεστὴ περιεχομένου πραγματικότητα. Δὲν εἶναι θεωρία, ἀλλὰ ἔργο καὶ πράξη. Ὅταν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας στρέφονται πρὸς τὸν Θεό, γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴν πίστη μας, συγχρόνως πρέπει νὰ στρέφονται καὶ πρὸς τὴν καθημερινότητα τοῦ βίου, ὥστε νὰ γίνεται τὸ ἅγιο θέλημά Του. Ἐὰν ἐμεῖς πού ἔχουμε τὴν χριστιανικὴ ἰδιότητα ἄλλα πιστεύουμε καὶ ἄλλα πράττουμε, μᾶς ἀξίζει ὁ ἐπιτιμητικὸς λόγος τοῦ Κυρίου. «Υμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας» (Μάτθ. κγ' 8).

Οἱ χριστιανοὶ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων εἶναι τὸ φωτεινὸ παράδειγμα σὲ ὅλες τὶς

έκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἡ πίστη μας εἶναι τόσο τέλεια, τόσο ἄρτια ὅσο καὶ ὁ Κύριός μας, ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ πίστη λυτρώνει, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλιῶς εἶναι νεκρά. Ἡ ζωσα καὶ δι' ἔργων ἐκδηλουμένη πίστη εἶναι φῶς δυνατό. Εἶναι προσκλητήριο σάλπισμα πρὸς ὅσους δὲν τὴν γνώρισαν ἀκόμη. Ἰσχύουν οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἦτε γὰρ πότε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· (Ἐφ. ε' 8) καὶ τότε «μέγας κληθήσεται» αὐτὸς πρὸς τὰ πρῶτα «ποιεῖ» τὰ ἔργα καὶ ἔπειτα «διδάσκει» τοὺς λόγους.

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Τὸ «ὕμεῖς» ὑπονοεῖ τὸν ἀληθινὸ μαθητὴ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ ἔχει ἐγκολπωθεῖ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ μὲ τὰ ἔργα του ἀγωνίζεται γιὰ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν εἰρήνευση τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης, καὶ μεταμορφώνεται σὲ «ἄλας τῆς γῆς». Ἡ χριστιανικὴ ιδιότης, ἡ φωτισμένη συμπεριφορά, ἡ πίστη δι' ἔργων ἐκδηλουμένη δὲν ἀποτελεῖ προσωπικὴ μόνο ὑπόθεση ἀλλὰ καὶ δημόσιο λειτουργήμα. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἰατρὸς δὲν σπουδάζει τὴν ἰατρικὴ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀσθενῶν, ἔτσι καὶ ὁ χριστιανός, ὁ μαθητῆς, δὲν πρέπει νὰ κρατήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, τὴν πίστη καὶ τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν μεταδώσῃ καὶ στοὺς ἄλλους· «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», ὄχι βεβαίως μὲ τὴν αὐτοπροβολὴ καὶ φαρισαϊκὴ διαφήμιση, οὔτε μὲ ἰδιοποίησι καὶ μονοπώλησι τῆς χάριτος ἀλλὰ μὲ ἀνιδιοτελεῖ καὶ αὐθόρμητη ἱεραποστολή, ἐν πνεύματι θυσία καὶ μὲ δοξολογία τοῦ αὐξάνοντος καὶ δίδοντος καρποφορία Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου, ὅποιος ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔμμεσα ἢ ἄμεσα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν περιφρονοῦν, θὰ ἀποκλεισθῇ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως «ὁ ποιήσας καὶ διδάξας» εἶναι μέτοχος τῆς Βασιλείας ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ τὸν κόσμο. Σημειώνουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς προτάσσει τὴν ἔμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ ἀπὸ τὴν διδασκαλία μόνον μὲ τὸ λόγο, διότι τὸ ζωντανὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ τὴν πλέον πειστικὴ διδασκαλία. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος παρατηρεῖ «ὥσπερ γὰρ τὸ διδάσκειν ἄνευ τοῦ ποιεῖν κρίνει τὸν διδάσκοντα οὕτω τὸ ποιεῖν μὲν, ἑτέρους δὲ μὴ ὑψηγεῖσθαι ἐλαττοῖ τοῦ μισθοῦ».

Θέλεις νὰ εἶσαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου; Μπορεῖς νὰ ἀποτελεῖς τὸ πνευματικὸ φῶς τοῦ κόσμου μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἦθος σου, μὲ τὰ καλὰ σου ἔργα, μὲ τὴν μετάνοιά σου, τὴ μυστηριακὴ ζωὴ. Οἱ ἐορταζόμενοι πατέρες ὑπῆρξαν «φῶς τοῦ κόσμου» μὲ τὴ σοφία καὶ τὴν ἀγιότητά τους.

Ὁ ἀληθὴς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ δὲν κρύβει τὸ φῶς, ἀλλὰ τὸ μεταδίδει καὶ στοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἱεραποστολή, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη στὴν ἐποχὴ τῶν πατέρων, ὅταν

ἐκχριστιανίσθηκε ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη, μεγάλο μέρος τῆς Ἀσίας καὶ μετεβλήθη ἡ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία σὲ χριστιανικὴ οἰκουμένη.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ διατηρεῖ καὶ συγχρόνως τηρεῖ τὸ σύνολο τῶν ἐντολῶν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ πατέρες ποὺ ἀγωνίσθησαν γιὰ τὴ διατήρηση τῆς πίστεως χωρὶς νοθεία καὶ παραχαράξεις, χωρὶς ἀφαιρέσεις ἢ προσθήκες, ὅποτε καὶ τὴν παρέδωσαν ἀκμαία καὶ ἀνόθευτη στοὺς μεταγενέστερους. Οἱ ἑορταζόμενοι πατέρες «εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» καὶ μὲ τὴν πίστη πού μᾶς παρέδωσαν μᾶς ἀναγεννοῦν, μᾶς ζωογονοῦν, μᾶς φωτίζουν διαρκῶς, καὶ γιὰ αὐτὸ ζητῶντας τὴν εὐχή τους ἅς θέσουμε τὸν ἑαυτό μας κάτω ἀπὸ τὴν σωστικὴ καθοδήγησή τους, γιὰ νὰ σωθοῦμε. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.